

Nr 89.

Av herr **Lindqvist** i Halmstad, *om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande viss ändring i lagen angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning.*

När 1913 års riksdag behandlade Kungl. Maj:ts proposition med förslag till »Lag angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning» framhöll en av lagutskottets ledamöter i ett särskilt yttrande att denna lag inte alls täckte det ändamål, varför den angavs ha tillkommit. Till stöd för detta påstående anfördes: »Visserligen föreskriver 1 § att vara, varå vid *införseln* finnes anbragt varubeteckning, som giver varan sken av att hava frambragts eller tillverkats i Sverige, icke får införas, men utländsk vara, varå vid införseln icke finnes ursprungsbeteckning alls, får alldeles obehindrat införas för att sedan, *efter införseln*, men före dess utsändande i handeln, förses med ursprungsbeteckning, som giver varan sken av att vara svensk tillverkning.»

Det framhölls vidare, att en mycket stor del utav alla guldmedsvaror, som försäljas inom vårt land, äro av utländskt ursprung, men angivas ändock vara av svensk tillverkning. De äro ofta försedda med svenska fabriks- och firmastämplor, varemot någon importstämpel icke existerar å dem. Detta missförhållande har med åren stegrats och följderna är, att under det att omsättningen med guldmedsvaror ökas år från år, bliva allt flera arbetare inom yrket arbetslösa. Den svenska allmänheten, som köper dessa varor i god tro att därigenom gynna svensk industri och svenskt arbete, på grund av att varorna uppgivas vara svenska och till och med bära svensk firmastämpel, kastar i verkligheten ut sina pengar till utlandet, allt

under det ropen på att gynna svensk industri och svenskt näringsliv ljuda starkt. Vad som här anfördes för nio år sedan, torde äga sin riktighet än i dag. Vad importen och arbetslösheten beträffar, har den väl snarare till- än avtagit. Det är därför förklarligt om särskilt från deras sida, som drabbas härav, krav framställas om åtgärder för ändring i nu tillämpade tillvägagångssätt. Den stora allmänheten har också intressen, som här böra tillgodoses, och jag vill därför inte alls föreslå något förbud mot införsel av dessa varor. De må fritt tävla med de svenska. Men för att denna fria tävlan skall kunna äga rum, är det nödvändigt att sådana bestämmelser bli genomförda, att den köpande allmänheten blir i tillfälle kontrollera om det är svensk eller utländsk vara, som utbjudes. Detta anser jag kan ske på så sätt, att i ovannämnda lag införes den bestämmelsen, att importerade varor av det slag här är fråga om skall åsättas en stämpel, som tydligt anger att de äro importerade.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbeta och för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i »Lag angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbezeichnung», varigenom importörer av färdiga guld-, silver- eller nysilvervaror bliva skyldiga att förse importerad vara med ordet »Import».

Stockholm den 21 januari 1922.

Axel Lindqvist.